

EARTHE

Aktivnost 2

Digitalni alat za inovativni razvoj metodologije i nastavnog plana

Modul 4 – Rešavanje problema

Metoda 4 – Simulacija odlučivanja

Studija slučaja

Modul 4 – Rešavanje problema

Studija slučaja – Navigacija kroz krizu: simulacija donošenja odluka u zdravstvenoj obuci

Metod – Simulacija donošenja odluka

Kontekst i okvir

Ova studija slučaja potiče iz regionalnog instituta za zdravstvenu obuku u Ujedinjenom Kraljevstvu, koji pruža kontinuirani profesionalni razvoj medicinskim sestrama i zdravstvenim radnicima. Ciljnu grupu čine odrasli učenici — aktivni profesionalci — uključeni u programe unapređenja veština koji se odnose na hitne intervencije i brigu o pacijentima. Institut je želeo da unapredi veštine donošenja kritičnih odluka pod pritiskom.

Problem / predstavljeni izazov

Zdravstveni radnici često moraju da donose hitne, visokorizične odluke koje mogu značajno uticati na ishod lečenja pacijenata. Tradicionalna nastava zasnovana na predavanjima ne priprema ih uvek za ovakve realne, kompleksne situacije u stvarnom vremenu, naročito tokom kriza kao što su naglo pogoršanje zdravstvenog stanja pacijenta ili neočekivane komplikacije.

Preduzete aktivnosti / primenjeni metod

Institut je uveo vežbe Simulacije donošenja odluka, u kojima su učesnici učestvovali u realističnim, vremenski osetljivim scenarijima, kao što je upravljanje iznenadnim srčanim zastojem. Radeći u malim grupama, učesnici su koristili detaljne kartice sa slučajevima kako bi zajednički doneli odluke, a zatim odmah videli ishode svojih izbora kroz vođene debate i igre uloga. Treneri su podsticali refleksiju o procesu donošenja odluka i diskusiju o alternativnim strategijama.

Rezultati i ishodi

Kao rezultat treninga, učesnici su postali sigurniji u donošenju brzih odluka pod pritiskom. Njihove veštine kritičkog mišljenja i timskog rada primetno su se poboljšale, a izvestili su i da se osećaju angažovanije i sposobnije da razumeju posledice svojih odluka. Treneri su takođe zapazili da su učenici manje oklevali i efikasnije komunicirali u stvarnim kliničkim situacijama nakon završetka vežbi.

Naučene lekcije

Vežbe simulacije donošenja odluka predstavljaju snažan način povezivanja teorije sa praksom, posebno u profesijama koje uključuju visok pritisak. Zajedničko donošenje odluka podstiče učenje među vršnjacima i deljenu odgovornost, dok neposredna povratna informacija i refleksivne diskusije pomažu učenicima da dublje razumeju posledice svojih izbora. Dizajniranje scenarija koji odražavaju stvarne izazove na radnom mestu čini iskustvo relevantnijim i motivišućim za učesnike.

Ključni faktori uspeha

Uspeh programa oslanjao se na nekoliko ključnih faktora. Scenariji su bili realistični i prilagođeni specifičnom kontekstu, razvijeni uz doprinos aktivnih kliničara. Vešti facilitatori vodili su refleksiju i obezbeđivali bezbedno i podsticajno okruženje za učenje. Male grupe podsticale su aktivno učešće i živu diskusiju, a simulacije su bile efektivno integrisane u širi model kombinovanog učenja koji je objedinjavao različite metode podučavanja radi bogatijeg iskustva.

Izazovi i rešenja

Tokom vežbi pojavilo se nekoliko izazova. Neki učesnici su u početku bili nesigurni u vezi sa aktivnim, participativnim pristupom, ali je to prevaziđeno jasnim objašnjenjem opšte koristi i podrškom facilitatora. Organizacija malih grupa i sesija upravljanje vremenom takođe su predstavljali poteškoće, pa su pažljivo planiranje i obuka dodatnih facilitatora pomogli da sve teče glatko. Konačno, održavanje scenarija u skladu sa aktuelnim kliničkim smernicama zahtevalo je kontinuiranu saradnju sa stručnjacima iz oblasti.

Primjenjivost / preporuke za edukatore

Vežbe Simulacije donošenja odluka mogu se prilagoditi brojnim kontekstima obrazovanja odraslih u kojima je važno donošenje kompleksnih odluka u realnom vremenu, poput socijalnog rada, upravljanja obrazovanjem ili poljoprivrede. Edukatori bi trebalo da sarađuju sa praktičarima pri kreiranju autentičnih i relevantnih scenarija. Diskusije su ključne, jer obezbeđuju vođenu refleksiju koja pomaže učenicima da usvoje naučene lekcije. Najbolje je početi sa jednostavnijim scenarijima za početnike i postepeno povećavati složenost. Tokom celog procesa, stvaranje bezbednog i podsticajnog okruženja ohrabruje učenike da rizikuju i otvoreno diskutuju.